

Yaşaran Gözler

— Gürsel ÇOPUR · 09 Eylül 2011

Ne sevgi ki bu,bıkmadan koşan
Koştukça yananların iliğindeki nefes
Bir avuç kıpırdanmayı kuşatan yekpare nur
Nasırlı diller bunu haykıramaz belki
Bir pencere bulsa döker içini kalabalıklara
İnsan..siluetinde binbir renk gizli olan
İlhamında gözler cabası,hisler yumağında
Örülen ve elden ele geçen
Semadan inen bir ibrişim heykel sevincinde
Sessiz kelime ruhunda aralanmış kapılar
Terleyen alınların yaz bakışlarında
Ufku yalayan gözler hep pusuda
Sicim olmuş hayata mermerlerde bakabilme;
Bir ömür sıkletinden burudetle ayrılabilme
Vefa sayfaları çevriledursun kitabıyla
Aşk var,yanmak var ve de pişmek
İşte can, budur hayat girebilenlere
Kapıların eşiğinde uzanmış keder kırıntıları
Göz bekliyor çağıldamalı ezgisiyle..

Gürsel ÇOPUR